

# Motion till riksdagen

1989/90:Fö12

av Charlotte Branting och Ingrid

Hasselström Nyvall (båda fp)

med anledning av prop. 1989/90:9 om  
arméns utveckling och totalförsvarets  
planeringssystem, m.m.

---

Propositionens argumentation för en nedläggning av I 11 är ytterst svag.

Under den allmänna motionstiden i januari 1989 inlämnade undertecknade en motion, Fö438, där vi utförligt pläderade för ett bevarande av I 11. Vi hänvisar i detta sammanhang till den och nöjer oss här att bara kort redovisa några argument som framförts i den mycket intensiva kampen för I 11:s bevarande. Bl.a. har en namninsamling lämnats in, omfattande mer än 100 000 underskrifter, ett otal uppvaktningar och en mycket intensiv massmediadebatt har förts. Uppslutningen kring bevarandet är så gott som hundra procentig bland människorna i både Kronobergs och Kalmar län.

I propositionen sägs att I 11 och I 12 i stort sett har likvärdiga produktionsförutsättningar. Samövnings- och samträningsmöjligheterna anser departementschefen är större inom Eksjö garnison och därför bör I 12 behållas och I 11 läggas ner.

Samövningar skall ske med flera truppslag. I 11 har närmare till samövningar i Skåne med pansarartilleri och luftvärn. Avstånden till tänkbar krigsterräng för fältövningar och samövningar är därför gynnsammare för I 11. I 12 har närmare till Ing 2 och T2 än I 11. Vid skjutsamövningar i Skillingaryd har I 11 och I 12 i stort sett lika långt. I 11:s förutsättningar är alltså totalt bättre om avstånd är huvudkriterium, vilket vi i och för sig ifrågasätter. Den 1B som skall finnas i Milo Syd avses tillhöra Skånefordelningen. Det finns många operativa skäl och beredskapsskäl som talar för att den bör finnas så nära Skåne och samtidigt så nära Blekinge som möjligt. Endast I 11 klarar detta.

I produktionsaspekterna har inte I 11:s ansvar för markstridsutbildningen i tre län behandlats. Också här är I 11 överlägset.

## **Sammanfattning av argumenten för I 11:**

1. Det strategiska och operativa läget i Sydsveriges försvar är mycket fördelaktigt och uppfyller kraven på kustnära gruppering. Dessa skäl talar starkt för ett bibehållande.

2. Produktionsförutsättningarna vad gäller personal, rekryteringskraft och markfrågor är mycket goda.

3. Regimentet har mycket hög investeringsgrad, bland de högsta i armén. Det innebär en omfattande besparing, om etablissemnet används i full omfattning.

4. Alla ekonomiska skäl i övrigt talar för att I 11 behålls.
5. I lur hemvärnet och frivilligorganisationernas verksamhet skall stödjas i framtiden är inte löst. Den av ÖB beräknade ramen räcker inte, om regementet läggs ner.
6. Den av ÖB föreslagna framtida krigsorganisationen i Kronoberg m.m. talar för ett regemente i Växjö, eftersom FO 16 blir störst i Småland vad gäller mobiliseringsorganisation utom brigader.
7. Folkförsvar kräver folkförankring. FO-regementena bör vara utgångspunkt för val av fredsorganisation för framtidens armé. Till dessa flyttas den utbildning som skall genomföras.
8. Samövningsskillnaderna med Skåneförbanden i tänkbar krigsterräng är goda på relativt korta avstånd.
9. I 11 är ett regionregemente för sydöstra Sverige, det enda arméregemente i Kronobergs, Kalmar och Blekinge län.
10. Såväl operativa skäl som produktionsskäl talar för att Kronobergs regemente bör vara kvar i framtidens armé med uppgift att utbilda infanteribrigad(er) för i första hand Sydsveriges försvar – även i låga ekonomiska anslagsramar.
11. Ur värnpliktssocial synpunkt är det angeläget att ett arméregemente finns i sydöstra Sverige.

## Hemställan

Med hänvisning till ovanstående hemställs

att riksdagen avslår förslaget om en nedläggning av Kronobergs regemente I 11.

Stockholm den 25 oktober 1989

*Charlotte Branting (fp)*

*Ingrid Hasselström Nyvall (fp)*